

Sygn. akt II AKzw 567/23

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2023 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Pośpiech

Protokolant: Paweł Zberecki

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej

po rozpoznaniu w sprawie **A. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i inne

na skutek zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 16 marca 2023 roku, sygn. akt VII Kow 354/23

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia, przy uwzględnieniu treści zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że rozstrzygnięcie o odmowie udzielenia A. M. warunkowego przedterminowego zwolnienia jest w swej istocie prawidłowe.

Przypomnieć trzeba, że stosownie do treści art. 77 § 1 k.k., skazanego na karę pozbawienia wolności sąd może warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary tylko wówczas, gdy jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstwa oraz zachowanie po jego popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają przekonanie, że po zwolnieniu będzie stosował się do orzeczonego środka i przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Zastrzec jednak należy, że zasadą jest odbywanie kary w całości tak jak została orzeczona, a tylko ponadprzeciętne pozytywne zachowanie i jednoznacznie pozytywna prognoza kryminologiczno-społeczna może być uzasadnieniem dla udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Mając w polu widzenia opisane wyżej założenia, Sąd Apelacyjny w pełni podziela wyrażony w zaskarżonym postanowieniu pogląd, iż w stosunku do A. M. brak jest podstaw do założenia pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej.

Jak słusznie wskazuje sąd I instancji zachowanie A. M. w trakcie odbywania kary jest pozytywne, stara się przestrzegać przepisów regulaminu i porządku wewnętrznego, nie jest uczestnikiem podkultury więziennej, karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, jest zatrudniony i wielokrotnie uzyskał nagrodę regulaminową. Jednakże dopuścił się także poważnego przekroczenia porządkowego, w postaci powrotu z przepustki pod wpływem alkoholu, co stanowiło podstawę wymierzenia mu kary dyscyplinarnej i wycofania skazanego z zewnętrznego zatrudnienia.

Analiza akt niniejszej sprawy wskazuje także, że skazany nie jest sprawcą incydentalnym, a do odbycia kary został doprowadzony. Sąd I instancji prawidłowo dostrzegł także, że starania skazanego o udzielenie warunkowego zwolnienia nie zyskały poparcia przedstawicieli jednostki penitencjarnej, w której przebywa skazany. Nadto, w opinii z Aresztu Śledczego podano, że skazany wymaga kontynuowania oddziaływań psychologicznych. Powyższe okoliczności, przekonują, że nie można na tym etapie sformułować wobec skazanego jednoznacznie pozytywnej prognozy kryminologiczno-społecznej, co zasadnie ocenił sąd I instancji. Także i w ocenie Sądu Apelacyjnego skazany na obecnym etapie odbywania kary, nie daje rękojmi przestrzegania porządku prawnego w razie opuszczenia obecnie zakładu karnego we wnioskowanym trybie.

Podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia nie dostarcza przywołana w zażaleniu argumentacja, koncentrująca się przede wszystkim na stanie zdrowia skazanego, która to kwestia ma drugoplanowe znaczenie przy ocenie zasadności wniosku o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia. Skazany został doprowadzony do odbycia kary, a stosunkowo niedawno, bo w październiku 2022 r. dopuścił się przekroczenia dyscyplinarnego, co świadczy przecież o tym, że postępy resocjalizacyjne nie są wystarczające. Nadto, skazanemu zalecono mu udział w programie psychokorekcyjnym, czego nie zrealizował. Sad odwoławczy ma w polu widzenia, pozytywne aspekty dotyczące odbywania kary, zwłaszcza w kontekście tego, że aktualnie skazany terminowo powraca z przepustek, tym niemniej świadczy to jedynie o tym, że proces resocjalizacji zmierza w dobrym kierunku. Jednocześnie wymaga podkreślenia, że regulaminowe zachowanie jest w istocie obowiązkiem każdej osoby odbywającej karę w warunkach izolacji penitencjarnej i jako takie nie może być w szczególny sposób premiowane.

Brak jest także podstaw do zakwestionowania ustaleń sądu I instancji, o tym, że skazany nie jest sprawcą incydentalnym.

Podsumowując, stwierdzić należy, że lektura pisemnych motywów wydanego rozstrzygnięcia nie pozostawia wątpliwości, że sąd uwzględnił wszystkie miarodajne czynniki wskazane w art. 77 § 1 k.k. jednakże wobec tego, że w odniesieniu do skazanego nadal przeważają czynniki negatywne, brak było podstaw do wydania orzeczenia o treści oczekiwanej przez skazanego. Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, zwalniając skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, których w obecnej sytuacji bytowej nie byłby w stanie uiścić.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanemu z pouczeniem o prawomocności,
- zwrócić akta sprawy.

Katowice 19 kwietnia 2023 r.